

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGaan VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8,— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0,35

ADVERTENTIES: PER VAK f 8,— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: MARKT 37a
UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95

22STE JAARGANG ————— 3 FEBRUARI 1950 ————— 4 BLZ. No. 14

HOOFDREDACTEUR: G. J. VAN DER GRINTEN. GRIFFIER: W. E. RÖELL.

REDACTEUREN: H. G. SENF — R. L. BOSCH — G. H. HOFSTEDE — D. VAN WOERKOM —

De laatste tijd zijn wij diverse malen in aanraking gekomen met een methode van vergelijking, die wij met de „dief en moordenaar methode” plegen aan te duiden.

Een zeer duidelijk voorbeeld ervan troffen wij aan in het verslag van de Commissie ter bestudering van het Hoger Onderwijs in de V.S.

Zij oppert daarin de suggestie een termijn van 3 jaar voor het P₂ examen te stellen en vermeld daarbij, dat dit „aanzienlijk minder hard is” dan in de V.S. Een constatering die beter op de muntsoorten kan duiden. In ieder geval zal thans wel duidelijk zijn wat wij bedoelen met onze uitdrukking, n.l. dat men met de constatering dat de dief een beter mens is dan de moordenaar — hetgeen wel met de gangbare morele opvattingen samenvalt — eigenlijk nog niets gezegd heeft.

Maar toch lezer, U moet er eens op letten hoe vaak zulks gebeurt.

Ons voorbeeld van zoeven hebben wij nog om een andere reden aangehaald, n.l. om Uw aandacht op dit rapport te richten.

Het is verre van onze bedoeling U van de werkzaamheden van de vele — wellicht al te vele — commissies op de hoogte te stellen of Uw aandacht daarvoor te vragen, maar enkele zaken achten wij van eminent belang voor een ieder die dit leest.

En daarbij behoort zeker ook dit verslag, want het lijkt ons wel zeer zeker, dat te zijner tijd het Corps een duidelijk standpunt in zal moeten nemen ten aanzien van de tendenzen en plannen, die de studie hier te Delft betreffen.

Dit zal slechts dan goed mogelijk zijn als de grote meerderheid der Corpsleden hunne gedachten over dit onderwerp heeft laten gaan en van deze stroming kennis heeft genomen. Het is ons bekend, dat bij velen de gedachten en gesprekken om deze tendenz wentelen — gelijk planeten om de zon — maar het is voor de ouderen zaak ook met de jongeren hierover van gedachten te wisselen, daar de laatsten maar al te graag de vruchten plukken zonder zich te bekommeren om de welstand der boom.

Wij zullen dan ook op deze quaestie terugkomen vanwege het grote belang, dat er aan gehecht moet worden.

Het is gemakkelijk in te zien, dat de vergelijking moordenaar-dief omkeerbaar is, nadat wij geconstateerd hebben, dat de moordenaar slechter is dan de dief, hierdoor de laatste geen edeler mens wordt.

Zo mochten wij dan beleven, dat ook grijsaards niet te oud zijn om een misstap te doen. Wat te denken van een 100-jarige, waarvan wij verwachten, dat zij vastgeroest zou zijn in hare tradities, plotseling een faux-pas begaat (v.g.l. de moordenaar) en wanneer zij bemerkt, dat zij betrapt is, ongemerkt haar fout probeert teniet te doen (v.g.l. de dief).

Waarmee wij maar willen aantonen, dat de fout gemaakt blijft.

Terecht hebben wij gesignaleerd, dat één van de tradities dreigt verloren te gaan, doch men begaat een denkfout door in dit geval de traditie als overbodig te beschouwen (en niet het Bestuur).

Ten onrechte is de aandacht voor een korte tijd op „Apollo” gericht geweest, hetgeen evenmin een traditie is.

Zoals immer zijn ook wij verheugd, wanneer ons Corps een vernieuwing ondergaat, doch ons moet over de wijze waarop dit op 't ogenblik geschiedt, iets van het hart.

Een ieder Uwer weet de doelstellingen die achter de groen- of kennismakingstijd staat, zo ook wij en daarom zijn wij het niet eens met de nu toegepaste methode, indachtig aan de oude spreuk: Al wie zich zelve vernedert, zal verhoogd worden.

Door deze oude wijsheid heeft de groentijd getoond zijn vruchten af te werpen en daarom zijn wij van oordeel dat de wijze waarop nu te werk gegaan wordt, hiermee niet in overeenstemming is.

„Eigen haard is goud waard” is een mooi cliché om in de gang van een kosthuis (dat meestal dan vrij beroerd is) aan te treffen, maar we zouden Groningen onrecht aan doen als we zeiden dat deze spreuk onze enigste reactie was over de IJssinteracademiale aldaar.

Helaas bleek Delft vrijwel de enige te zijn die geen specialisten naar deze ontmoeting had gestuurd en dus hebben wij ons wel vermaakt, het was echter jammer dat de verhouding gast—gastheer enigszins ongunstig was.

De weinige aanwezige gastheren hebben echter alles gedaan om de welbekende Groningse gastvrijheid hoog te houden.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Kunt U enige plaatsruimte voor mij missen, opdat ik mij met het volgende tot de Commissaris van Inventaris van onze Societeit kan richten.

Mijnheer de Commissaris van Inventaris,

Terecht geeft de Societeit op nationale feestdagen en zeker op verjaardagen van leden van het Koninklijk Huis, uiting aan zijn gevoelens, door te vlaggen.

De wijze echter waarop dit thans geschiedt, kan evenwel allermint een voorbeeld zijn voor anderen, tenzij ik mij in Uw motieven vergis, en U in Uw vlaggen de verscheurdheid van ons Koninkrijk tot uitdrukking wilt brengen.

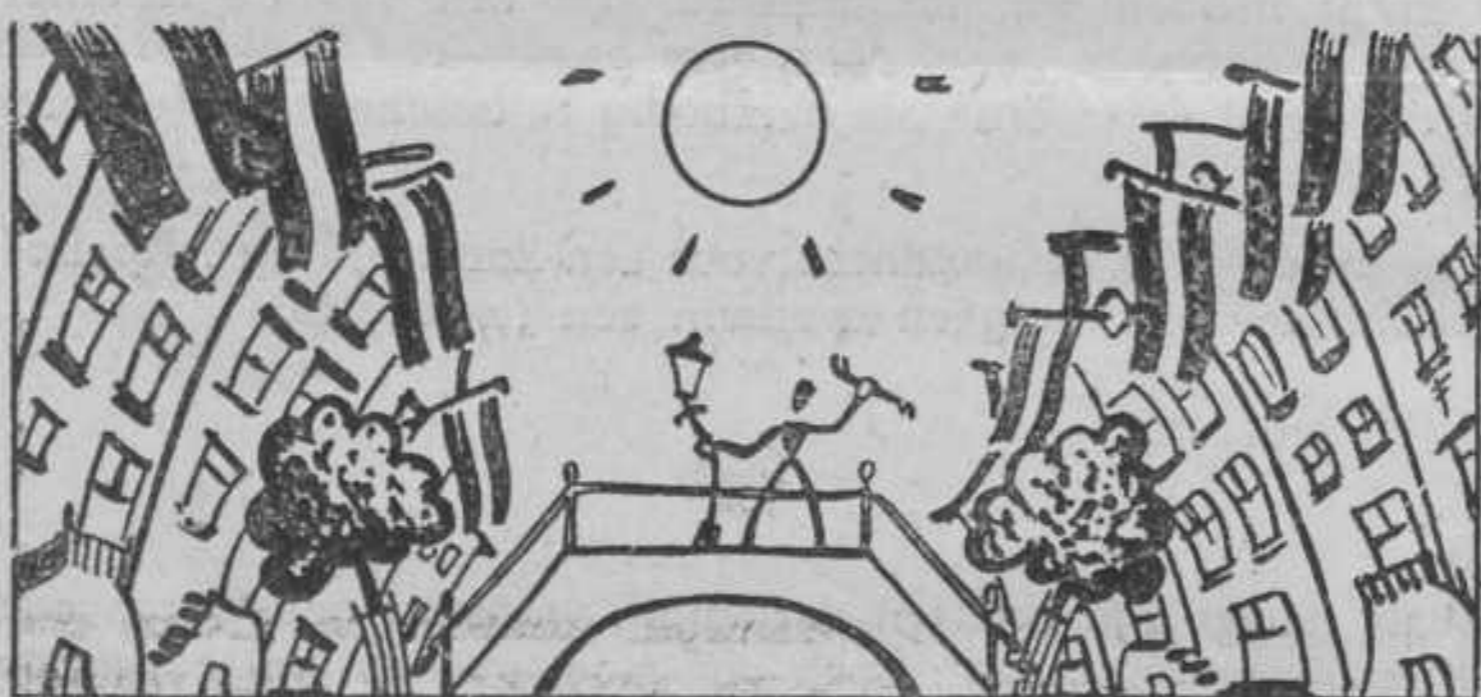
Is dit zo, dan verzoek ik U, Uw conclusies uit de gebeurtenissen der laatste maanden te trekken, en de flarden verder los te scheuren, zodat zij als losse delen aan de vlaggestok kunnen worden bevestigd.

Mocht het evenwel uitsluitend Uw bedoeling zijn Uw vreugde te uiten op een nationale feestdag, dan lijkt het mij voor een societeit als de onze zeer gewenst vlaggen uit te steken die zich in een behoorlijke staat bevinden, weshalve ik U dan ook in overweging zou willen geven nieuwe aan te schaffen, waarbij de oude, zoals het gebruik dat wil, plechtig verbrand dienen te worden en de resten op een onopvallende plaats aan de aarde moeten worden toevertrouwd.

Mijnheer de Commissaris, in de hoop, dat het spoedig weer zover zal zijn, dat we met vreugde naar de vlaggen kunnen kijken, die fier en ongeschonden van „de Phoenix” wapperen, teken ik, met gevoelens van de meeste hoogachting,

Uw dienstwillige,

J. C. KLAARENBEEK.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Vergunt U mij den Heer Klaarenbeek een bijzonderheidje te vertellen.

Mijnheer Klaarenbeek,

Het verheugt mij dat U, als U langs de voorgevel van de Societeit „Phoenix” loopt deze aandachtig in ogenschouw neemt. Ondanks geringe kennis omtrent onze Societeit en hare eigendommen, aarzelt U echter niet om onze vlaggen te vernederen.

Mijnheer Klaarenbeek, dit zijn nog echte vooroorlogse vlaggen, die drie concentratiekampen hebben meegemaakt en zich in allerlei bochten en flessen hebben moeten wringen om niet op die plaats der aarde terecht te komen, waar U ze aan zoudt willen toevertrouwen.

Daar de verscheurdheid van ons Koninkrijk U zo ter harte gaat had ik van U meer waardering verwacht voor onze figuurlijk ongeschonden vlaggen.

Als U afstudeert wil ik echter met genoegen een paar nieuwe vlaggen huren; waarschuwt U mij tegen die tijd nog even? Met gevoelens van de meeste hoogachting heb ik de eer te zijn van U, Mijnheer Klaarenbeek,

de Commissaris Inventaris van onze Societeit.

En U Mijnheer de Hoofdredacteur dankend voor de verleende plaatsruimte om nader met den Heer Klaarenbeek kennis te kunnen maken,

De dienstvaardige,

G. P. VAN HECKING COLENBRANDER,

(Commissaris van den Inventaris.)

DE HEER A. K. TE O:

Het is aan uitgever en drukker ook dit jaar gelukt om, door de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1950 hiertoe gemachtigd, een omvangrijk boekwerk op de juiste tijd te laten verschijnen.

Op 23 December van het vorige jaar trachtten vele gretige handen om het snelst de Almanak te bemachtigen om vervolgens vluchtig te kijken „of z'n naam en adres er wel goed in staat. Bij de een verdwijnt hij dan op de boekenplank naast de vorige; een ander zoekt naar „leuke grapjes”, terwijl nog een ander het boek in de koffer kwakt als reislectuur voor de volgende dag. En dan zie ik over het hoofd de kleine groep, die de Almanak geïnteresseerd zal lezen van begin tot eind om daarna zijn Rode Boek dicht te slaan hetzij opgewekt, hetzij teleurgesteld, terwijl zij niet volstaan met een „wel aardig” of „gaat wel”, wat speciaal de Redactie zeer onaangenaam in de oren moet klinken. En terecht!

Immers men mag meer interesse verwachten voor het vele werk, dat in zo'n korte tijd door de Redactie moet worden verricht om U Uw Almanak aan te bieden.

En hoewel het doorgaans ongepast mag heten „een gegeven paard in de bek te zien”, is het te verleidelijk een aantal opmerkingen neer te schrijven.

Het *bandvignet* — ongetwijfeld voor velen een raadsel, iets wat op zich zelf nog geen disqualificatie behoeft te zijn — vormt een nette versiering. Toch waren voorgaande Redacties gelukkiger in hun keuze.

In de twee kleurendruk van de *kalender* zitten aardige vondsten, maar toch vinden we het experiment als geheel te kaal uitgevallen.

De verbeteringen en aanvullingen van de P.T.T. zullen allereerste worden toegejuicht. Het koortsdiagram van het vorige jaar heeft wederom plaats gemaakt voor een overzichtelijke porto-tabel, terwijl het een bijzonder goede gedachte is geweest om ons voor te stellen aan de „mystery voices” van de dames „aan de overzij”; immers Willem kenden we al. Ook zullen de *balnoodkreten* in hoge mate de bruikbaarheid van de Almanak verhogen.

De *titels* en *predicaten* kregen een nieuw cliché, doch werden overigens ongewijzigd overgenomen. „Gouverneur-Generaal”, „Controleur N.O.I.” enz. doen helaas wel ietwat overbodig aan. Zeer juist gezien heeft de Redactie geen cliché onder dit dorre, maar toch zo stijlvolle hoofdstuk geplaatst en voor Bloemen Bertha de gehele volgende pagina ingeruimd. Bertha, zoals wij haar altijd zo graag zien.

Het volgende, meest uitgebreide, hoofdstuk vormt *Her Delftsch Studenten Corps*, voorafgegaan door een virtuoos uitgevoerde titelplaat, die overigens wel wat moeilijk is.

Den Thesaurier van den Senaat zal het een vreugde zijn, dat nu ook zijn gironummer op overigens zo'n bescheiden wijze onder de ogen van zo velen kan komen.

De Redactie deed enigszins afbreuk aan de woorden van haar Vice-President door de *Disputen* van een dergelijke verzorgde titelplaat te voorzien.

Het *vervolg op de Corpsgeschiedenis en de handelingen der Senaat* zullen voor niemand veel nieuws bevatten. Een en ander werd verlicht met tekeningen, waarvan sommigen (b.v. blz. 83) de tekst niet, anderen (b.v. blz. 100), de tekst voortreffelijk illustreren. Overigens toont het „non bis in idem” de ongepastheid voldoende voor de Redactie aan dergelijke stukken van haar commentaar te voorzien, hoe verleidelijk en lachwekkend dit soms kan zijn.

De *Verslagen van de Corpscommissie* en de *Onderverenigingen* blijken de meeste schrijvers voor moeilijkheden te hebben geplaatst. Voor de meesten was een behoorlijk gesteld, niet te lang jaarverslag met niet te waardeloze uitwijdingen een te grote opgave.

Het *Spiegellustrum* en de daarop volgende *Kerstdrukke* hebben zonder twijfel hun stempel gedrukt op het verslag van het O.O., dat om deze redenen beneden het peil is gebleven, dat men van deze Redactie kan verwachten.

Het verslag van de D.S. Societeit „Phoenix” klonk ons bekend in de oren.

Goede uitzonderingen op de bij het begin van dit gedeelte gemaakte opmerkingen vormen de verslagen van Vrije Studie en Laga; het eerste springt vooral in het oog door zijn verzorgde stijl en zijn bovendien zeer lezenswaardige inhoud; het laatste treft door zijn sportieve toon, die vooral na het Odin-verslag zo op de voorgrond treedt. De fietsstrip als illustratie bij het Laga-verslag is bijzonder suggestief.

„Wie verre reizen doet, kan veel verhalen”, is een gezegde, dat het D.S.T.G. eer aandoet. Jammer dat het zo weinig zeggend is!

Ongetwijfeld is door een misverstand met de drukker de toelichting bij de illustratie op pagina 182 achterwege gebleven. Een verademing vormt de stoere kop op de volgende bladzijde.

De verslagen van Paris en Weerbaarheid behoren tot de betere.

Het volgende hoofdstuk *D.S.R., Verenigingen en Organisaties* is nog steeds lang. We vragen ons af of een Almanak wel de juiste plaats is een propaganda te voeren, zoals uit de verslagen van S.S.R., N.C.S.V. en V.C.S.B. naar voren komt. Het lijkt ons toe dat het inlichtingenboekje van de D.S.R. zich hiertoe beter leent en ook meer effect sorteert. De illustratie op blz. 233 spreekt voor zichzelf! En hoel!

Het deel de T.H. toegemeten wordt ingeleid door een titelplaat, die in woord reeds opgeld deed en dat in geschrift nog steeds doet. Voorts vertoont het hoofdstuk veel over-

eenkomst met het programma voor de lopende cursus.

Mengelwerk is zeer spaarzaam afgedrukt. Wellicht is de activiteit van de Redactie op 'n andere plaats dan de Sociëteit „Phoenix” een der redenen hiervan.

De kwaliteit is echter goed, zij het dat wij het proza meer kunnen schatten dan de poëzie.

Alles overheersend is het „Drie druppels drama”, welke satire op een bijzonder vlotte en geestige wijze en met veel plezier door de inzender(s?) is geschreven.

„Dédié aux hommes de bonne volonté” op een oud stramien geborduurd, belicht een actuele zaak.

„Graf”, dat een warm pleidooi voor crematie blijkt te zijn, had om der wille van de warmte een betere illustratie verdiend.

De *Varia* zijn veelal dermate vlak, dat men zich afvraagt, waarom deze geplaatst zijn.

In de nu volgende (135 pagina's tellende!) adreslijst zijn enkele verbeteringen aangebracht. De grotere zetspiegel zal ongetwijfeld de dikte van dit deel hebben afgeslankt. Voorts werkt de vermelding „militaire dienst” in sommige gevallen bijzonder verhelderend.

Bij het doorlezen van de Almanak bemerkt men hoe betrekkelijk weinig zetsfouten dit jaar aan de aandacht der Redactie zijn ontsnapt, waaruit blijkt hoe nauwgezet zij dit werk getracht heeft te verrichten.

Wellicht zou echter een volgende Redactie zijn standpunt kunnen bepalen over XIVde, XXste en XXe Lustrum. Of zou het misschien XX lustrum zijn?

Verder is het begrijpelijk, dat er bij het overstaan van het zetsel op pag. 41 2e r. v. b. een foutje is blijven zitten.

Niemand, zelfs misschien niet eens de betrokkenen, zullen het de corrector van de Redactie euvel duiden, dat hij door het late uur b.v. op pag. 380, 385, 391, 392, 393, 394 en 406 der adreslijst kleine ongerechtigheden liet voortbestaan. Maar zoals gezegd zijn dit slechts kleinigheden, waarvan er zeker nog meer te vinden zijn.

Zonder twijfel zouden bij het nauwkeurig doorlezen van de Almanak 1950 U andere zaken zijn opgevallen. Mogelijk vond U onze opmerkingen louter muggezifterij en zoudt U elders bromvliegen hebben weten te vangen.

Wellicht zoudt U breedvoerige vergelijkingen getrokken hebben met voorgaande Almanakken. Die gelegenheid zal U gaarne gelaten worden.

Genoeg zij het voor ons bovenstaande opmerkingen in het kort samen te vatten.

Een Almanak, waarin de Redactie ook dit jaar kans heeft gezien enkele originele zetsels af te drukken, iets dat ieders waardering behoort te hebben.

De illustraties — over het algemeen voor ons minder sprekend dan vorig jaar — zetten de Delftse traditie voort, terwijl een uitgebreider mengselwerk — op hetzelfde peil — de waarde van de Almanak in sterke mate zou verhogen. Dit is echter behalve voor de Redactie, in niet mindere mate een critiek voor U en... ons.

K.

DRIE FILMS UIT ISRAEL.

Het was gezellig zoveel bekende gezichten samen op één doek gericht te zien (op 26 Januari, om 23.30 in de Doelen-Kino). Het begrip „film” prikkelt nog steeds de kinderlijke interesse van het studentenpubliek; vandaar dat een voorstelling van deze aard meer volk trekt dan welke voortreffelijke lezing ook. Zou dit moeten leiden tot de betreurenswaardige conclusie, dat die belangstelling niet geheel au sérieux moet worden genomen, zo is het anderzijds een bron van leedvermaak geworden: want toch, geëerd publiek, is het U eventjes zuur geweest: ook U hebt uw oren niet kunnen sluiten voor de volzinnen van Hr Abel J. Herzberg. Voorwaar, het was géén genot. Van een prominent krantenschrijver als mr Herzberg had men meer inzicht kunnen verwachten wat een studentengehoor wèl of niet slikt. Het was géén inleiding, het was een politiek pleidooi zoals dat bij demonstraties te beluisteren is, met vele overtollige decibels en zonder overtollige logica. Geheel afziende van ons persoonlijk oordeel over de kwestie Jeruzalem achten wij de Joodse zaak met deze rede geen goed gedaan.

De films, waarvoor men dan eigenlijk gekomen was, vonden wij goed. „The House in the Desert” laat wat heel simpel de ontginning van zoutwoestijnen zien; „Homecoming 1949” is een (late) schijnwerper op de immigratiemoelijkheden; „Adamah” is een, met amateurmateriaal, goed opgenomen

jeugdfilm, waar de wonderlijke positie van de jeugd van dit jonge land het gegeven is. Deze film heeft indruk gemaakt, ondanks wat dubbeldikke effecten.

De voorstelling heeft zijn doel, menen wij, niet gemist: er is een groep mensen aan het denken gezet over een waarachtig belangrijke zaak.

G. H.

Noe moe julder us hoor'n. Een mens kan oud worre, mè un leeuw ok, al zit'n mee z'n gat in 't zoute waeter. Misschien zouden de mènsen ok wè ouer worre, asse zich us wat beter afkussten, alleen nie mee zeewaeter natuurlik, want dan wil de zeep nie schumen.

Mè hoe t' et dan ok weze moge, onze leeuw wordt den 11den Februarie a.s. 70 jaren oud, as me 't wel hebbe. En omdat me dienke, dat' um 't nog wè un poosje — en un heel poosje — za kunne rekke, hadde me zò hedocht, dat me dat nu us hezellig onder de zege van Buttings mee mekander moste viere. En as de puut niet schoef van 't kachel is en niet in de dulve tjoept, hōpe me het 14de Lustrum van het D.S.D.G. „Zelandia” den aevend van den 10den Februari te viere. Noe motte julder niet dienke, dat me dat uutslutend onder mekander gā doe, want 't Polderbestuur is van oordeel, dat de butelanders d'r niet minder van zoue worre, asse us wat meer van onze goeie ouwe hewoontes merkte en trachtte de zin d'r van te begroupe. Het Polderbestuur stelt zich daarom voor, dat:

1e. Enkele vertegenwoordigers van bevriende streekdisputen uitgenodigd worre, voor zo verre het meent dat 't verantwoord is in verband mee de kort voor Kossemisse tot hun gerichte verwieten.

2e. Op de Sociëteit „Phoenix” een oud landelijke hewoonte wī in 't gebruik henomen zā worre en wè voor d' eeste maal op den genoemde aevend van den 10den Februari, een ouerwette ringrieërie. De aard van de hieran deelnemende levende en dooie voertugen blijft geheim tot de betrokken aevend. De strangste boenoengers hebbe d' alve wereld.

Wat' er verder gebeurt hebbe julder niks mee te maeken. Das alleen voor de Erededen, de Ingelanden en het Polderbestuur.

Naemens het Polderbestuur,
C. J. VAN HEEL
(Gezworene).

Het Bestuur van het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap heeft zich bij haar jongste wisseling op 27 Januari 1949 als volgt samengesteld:

- H. H. Maas Geesteranus, President,
- M. C. Maas, Secretaris,
- K. C. Schonebaum, Thesaurier,
- J. A. J. Meijers, Commissaris A,
- N. van Lookeren Campagne, Commissaris B.

Namens het Bestuur,

M. C. MAAS,

Secretaris.

De Commissie tot voorbereiding der verkiezing van de definitieve Commissie uit het Eerste Jaar deelt mede, dat op Dinsdag 14 Februari 1950, om 20 uur, in de Boveneetzaal van de Sociëteit „Phoenix” een Eerste Jaarsvergadering gehouden zal worden.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Verslag van de Thesaurier en Begroting voor het komende jaar.
4. De plaats van het Eerste Jaar.
5. Verkiezing van de definitieve Commissie uit het Jaar 1949.
6. Rondvraag.
7. Sluiting.

De Begroting zal gedurende een week ter inzage liggen op de Bibliotheek van de Sociëteit „Phoenix”.

Namens de Commissie tot voorbereiding der verkiezing van de definitieve Comm. uit het Eerste Jaar,
H. K. VAN HASSELT, Secretaris.

Moet U op reis??

Per Vliegtuig - Zeeboot
Spoor of Autobus

Heeft U reisbiljetten nodig?

Vraagt dan kosteloze inlichtingen en folders, want ALLES wordt voor U in DELFT geregeld door

INTERNATIONAAL REISBUREAU

FRITS CREEMERS
MARKT 53 - TELEFOON 2714 - DELFT

Een Cafeteria
bezoeker/student
met zelf respect
komt bij

**MARTIN'S
CAFETERIA**

Met bediening!!

Voorheen en thans:

*„Wij in de Spiegel
en U bij Oliemans”*

N.V. BRANDSTOFFENHANDEL

VOORHEEN **S. OLIEMANS**

Buitenwatersloot 23 - Telefoon 144 - Delft

J. J. PETIT
KLEDING & MODES
HYPPOLYTUSBUURT 31
TELEFOON 591
VERHUUR
GELEGENHEIDSKLEDING

Voor Fotograaf...

Reijken

KOORNMARKT 72
TELEFOON 1765

Een aloude en
goede MOS
's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

TEL. 166

Naaml. Venn.
Delftsche
Stoomwasscherij
v/h A. VAN OSSELEN
Oostsingel 152 - Delft
Geen filialen

A. 22

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde
Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstr. 40, Tel 550302
Den Haag.

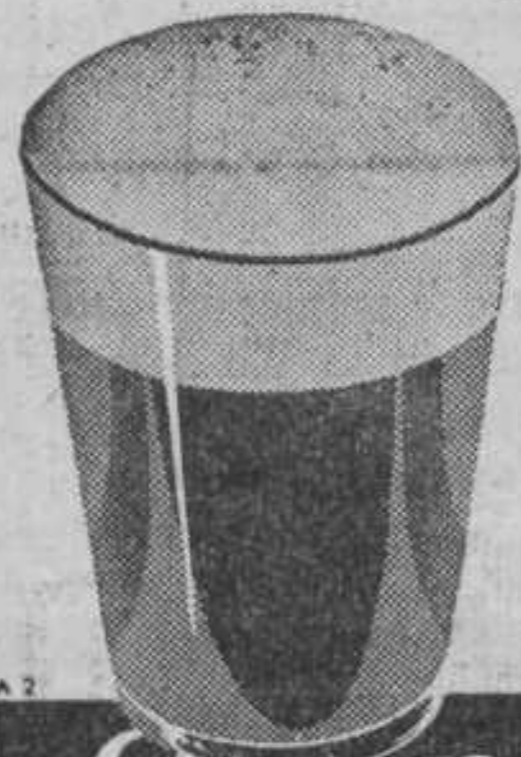
Heren Studenten!

Uw Corpsleverancier is:
voor **brood, koek
en beschuit**

A. W. UNGER

Markt 21   Telef. 222

Levert steeds
het beste van het beste

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

